

Het Wilhelmientje

nr. 28, juni 2020

Verenigingsmagazine Fanfare Wilhelmina
Opgericht: 1 november 1898
Bezoekadres: Kloosterstraat 7 te Groesbeek
Postadres: Postbus 233, 6560 AE Groesbeek
IBAN nummer: NL22 RABO 0117.4039.97 t.n.v.
Muziekvereniging Fanfare Wilhelmina
Website: www.fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Contact:

Trudy Rikken-Roelofs 06-30658323
Miel Fransen 06-30232725

Bestuurssamenstelling:

Miel Fransen, voorzitter
Trudy Rikken, penningmeester
Marieke Overduin, secretaris
Arno Kamps, bestuurslid
Michel Kleuters, bestuurslid
Bo Cillessen, bestuurslid
Henk Meijers, bestuurslid

Theo Hermsen, erevoorzitter
Reinier Driessen sr., erelid
Burgemeester Mark Slinkman, beschermheer

Jeugdbestuur

Inge Roelofs, voorzitter
Britt Kuijpers, secretaris
Bo Cillessen, bestuurslid
Lieke Bouwman, bestuurslid

Dirigenten:

Fanfare: Louis van de Waarsenburg
Opleidingsorkest: Femke Tijen
Slagwerkgroep: Dena Bisschop

Docenten:

Klein koper: Femke Tijen
Groot koper: Gert-Jan Rongen
Saxofoon: Robert Prinsen
Slagwerk: Dena Bisschop

Redactie Wilhelmentje:

Miel Fransen, info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl
Moniek Leenders

Wijzigingen persoonsgegevens? Geef het door!

Zijn jouw persoonlijke gegevens veranderd? Is bijvoorbeeld jouw adres gewijzigd vanwege een verhuizing? Of heb je alleen een nieuw e-mailadres of telefoonnummer? Geef deze wijzigingen door via: info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Like ook onze facebookpagina!

facebook.com/fanwilhelmina

Van de Bestuurstafel

Beste muziekvrienden,

Voor u ligt toch de juni-uitgave van Het Wilhelmientje, ondanks dat we al vanaf 9 maart niet meer met elkaar muziek hebben kunnen maken i.v.m. het coronavirus. Wat een ellende overkomt ons toch allemaal: geen Top Kapellen Festival, geen themaconcert, geen sponsorbijeenkomst, geen afsluiting van het scholenproject samen met de Groesbeekse scholen en geen Wilhelmina "On Tour". Zo kunnen we dus de vakantieperiode ook niet gezamenlijk inluiden. Gelukkig gaan de muzieklessen van onze leerlingen online door. Onze 3 docenten zetten hun beste beentje voor om de leerlingen thuis enthousiast te maken om digitaal les te volgen via skype. Hopelijk kunnen een aantal leerlingen op het eind van het jaar toch nog op examen.

Echter, bovenstaande dingen zijn vervelend, maar uiteindelijk is gezondheid toch het allerbelangrijkste. Hopelijk is het virus zoveel mogelijk aan iedereen zijn of haar deur voorbijgegaan. Toch hebben we allemaal ook berichten ontvangen van bekenden die zijn overleden of heel ziek zijn geweest of nog zijn. Vanaf deze plek wens ik eenieder die hier op welke manier dan ook mee te maken heeft of heeft gehad heel veel sterkte toe!

U mist de rubriek "Op de Koffie bij" deze keer; het was niet mogelijk om bij iemand op bezoek te gaan, we moeten tenslotte zoveel mogelijk thuisblijven. Wel heeft de redactie speciaal aandacht geschonken aan de afgelopen periode, waarin we elkaar niet lijflijk hebben mogen begroeten maar alleen via de nieuwsbrief en facebook, door een soort van tijdlijn te maken.

In de agenda kunt u zien dat het afgelaste themaconcert nu is gepland in december, uiteraard is dit onder voorbehoud van de ontwikkelingen van het coronavirus. Hopelijk blijft een tweede golf uit.

Het laatste nieuws is dat er nog steeds geen toestemming is gegeven om weer muziek te mogen maken, daarom is besloten tot de zomervakantie geen repetities te houden, voor zowel fanfare als slagwerkgroep. Ook de opening van de Groesbeekse kermis staat gepland en het is nog maar zeer de vraag of dit kan doorgaan. Dit zou dan het eerste grote evenement zijn na 1 september.

In de loop van de komende maanden zal steeds meer bekend worden over hoe het nieuwe normaal in de anderhalve-meter samenleving eruit gaat zien. Check onze website en facebookpagina regelmatig voor alle actuele ontwikkelingen en het wel of niet doorgaan van optredens.

Dat het allemaal goed met jullie mag gaan, geniet van de vakantie, hoe die er ook uit gaat zien.

Veel leesplezier!

Miel Fransen
Voorzitter

Voorwoord

Louis van de Waarsenburg

Beste allemaal,

De vereniging op z'n kop, wie had dat in januari nou gedacht. Ons jaarlijkse themaconcert "It's Showtime" werd uitgesteld, geen repetities meer, lessen worden digitaal gegeven, het muziek maken op een laag pitje en verder geen activiteiten. We raken door de maatregelen bijna in een sociaal isolement. De dreiging daarvan is duidelijk.

Maar er gebeurde eind vorig jaar en begin dit jaar ook nog het een en ander en daar wil ik toch even samen met u op terugblikken.

Om te beginnen hebben we het oudejaar weer passend uitgeleid middels de oudejaarsviering in de Cosmas & Damianuskerk, nog niet wetende wat ons allemaal te wachten stond! De repetities voor het themaconcert waren ook toen al in volle gang, dit is nu geparkeerd, maar u weet: wat in het vat zit, verzuurt niet!

Verder startte Maarten van Waalwijk op een positieve manier een zelfreflectie-onderzoek met de musicerende leden van de fanfare. De uitkomsten waren interessant maar ook wel een beetje voorspelbaar. Het devies is dat we gezamenlijk, zowel dirigent als leden, de verantwoording moeten nemen om het beste ervan te maken. In het kort komt dit neer op het volgende: met z'n allen meer aanwezig zijn op de repetities en zorgen dat de partijen (die naar mening van sommige groepen wat uitdagender mogen) bestudeerd zijn. Naar verwachting geeft dit dan voor iedereen meer uitdaging en voldoening en komt dit de sfeer ten goede! Tijd om de partijen te repeteren en mee te spelen via de server is er nu genoeg.

Hopelijk kunnen we het gezamenlijk musiceren weer zo snel mogelijk oppakken (en heeft iedereen zijn/haar partij goed onder de knie) want eerlijk gezegd mis ik het wel en ik weet zeker dat ik niet de enige ben!

Blijf gezond en blijf muziek maken thuis!

Louis van de Waarsenburg, Algeheel muzikaal leider

Namens Beschermheer Mark Slinkman:

Sinds het vorige nummer van het Wilhelmientje verscheen, is er verschrikkelijk veel gebeurd. In de wereld, en ook in Groesbeek. Wie had er tot enkele maanden geleden zelfs maar van Corona gehoord? In razend tempo toch ontwikkelde die naam zich van een ver gerucht over een nieuwe ziekte, ergens ver weg in een onbekende Chinese provincie, tot een dodelijke dreiging in de straten van Groesbeek.

Er zijn in korte tijd vele inwoners van Groesbeek ernstig ziek geworden. Van een heel aantal van hen hebben we zelfs voor altijd afscheid moeten nemen. Het lijkt iets voor in een film, maar het is de werkelijkheid van alledag geworden.

We vullen ons leven daarom noodgedwongen op een andere wijze in, en ook dat begint te wennen. Hoe snel alles weer min of meer normaal zal zijn, dat is nu nog niet te zeggen. Maar de wereld zal er anders uit zien als dit achter de rug is, zoveel is zeker.

Intussen is er ook veel veranderd voor Fanfare Wilhelmina. Wilhelmina is bij uitstek immers een plek waar mensen samen komen, voor muziek en onderlinge gezelligheid. En nu: geen repetities, geen themaconcert, geen Top Kapellen Festival, geen dodenherdenking enzovoorts. Geen optredens dus. Voor gedreven muzikanten is dat een hard gelag.

Maar: de coronacrisis maakt ook bij Wilhelmina creativiteit los. Samen met andere muzikanten hebben jullie cliënten en begeleiders van 17 locaties van Pluryn enorm laten genieten door miniconcerten te verzorgen. Dit geweldige initiatief gaf de Pluryners niet alleen een mooi muzikaal moment. Het heeft alle betrokkenen een hart onder de riem gestoken.

Naast jullie muzikale kant hebben jullie ook weer je sociale kant laten zien, en die combinatie is in vreemde tijden toch ook weer heel

typisch voor onze mooie fanfare. We zitten weliswaar in een crisis, maar we helpen elkaar, en beuren elkaar op, waar het maar kan. Als burgemeester én als beschermheer maakt me dat trots en dankbaar.

Houd vol en pas goed op uzelf en elkaar.

Mark Slinkman
Beschermheer van Fanfare Wilhelmina
Burgemeester Berg en Dal

Sponsor aan het woord:

Goed zittend op de koffie bij Wennekers Wonen

We kennen waarschijnlijk allemaal wel het gevoel van een meubelzaak binnenlopen en door de bomen het bos niet zien. Hoe anders was het om weer eens bij onze sponsor Wennekers Wonen te zijn. Het is een prachtige en zeer ruim opgezette zaak. Ik zit aan de koffie met Tom van Beem, directeur van Wennekers Wonen.

Het bedrijf bestaat inmiddels meer dan 65 jaar en heeft zijn sporen in de regio ruim verdiend. Als ik vraag waarin Wennekers zich echt onderscheidt van anderen en waarom mensen geïnteresseerd zouden moeten zijn, merk ik dat Tom even goed nadenkt. Natuurlijk is een ruime keuze, hoge kwaliteit, service en een eerlijke prijs van belang, maar dat is niet echt onderscheidend.

Vakmanschap en service zijn enkele punten die Tom op tafel legt, maar daarnaast onderscheidt de organisatie zich door de enorme breedte van het aanbod; je kunt er je hele huis of appartement laten inrichten van vloer tot plafond, van raam tot wand en alles wat er tussenin zit, alles op elkaar afgestemd. Door alles in een hand te hebben is dit een volledige ontzorging. Met name bij nieuwe huizen en appartementen valt deze service goed in de smaak.

Een tweede uniek aanbod is het inruilen van oude meubels. Hierbij krijg je niet alleen wat geld voor je oude stoel, maar kun je er ook op blijven zitten tot de nieuwe meubelen zijn geplaatst. Over de afvoer hoef je ook geen zorgen te maken. Lekker relaxed dus.

De Laatste troef van wennekers Wonen is de start op 1 april van dit jaar van een eigen meubel stoffeerderij. Op die datum is Frank Bisschop in dienst getreden om van het "oude" zitmeubel van onze klanten weer iets moois te maken.

Dus naast prachtige meubels kunnen onze klanten nu ook bij ons slagen voor raamdecoratie, vloeren, gordijnen, horren en zonwering en zoals gezegd nu ook voor herstoffering van je zitmeubels, autobekleding, motorzadels en kussens voor je caravan, camper of boot. Wij zijn gespecialiseerd in het herbekleden van designmeubels van Leolux, De Sede, Artifort, Gelderland, Montis etc...etc.

Tom maakt het voor de leden van onze vereniging extra aantrekkelijk door het bieden van een 10% korting als je kunt aantonen dat je lid bent van Wilhelmina. Dit voordeel is het gehele jaar 2020 geldig. Niet vergeten dus.

Wenkekers Wonen

- Meubels in alle stijlen

“Binnen”

- Raamdecoratie, gordijnen, vloeren en zonwering

Meubelstofeerderij Groesbeek –Herstofferen van zitmeubelen,

autobekleding, motorzadels

Ambachtsweg 3 6562 AZ Groesbeek – 024-3972518

– www.wenkekerswonen.nl – info@wenkekerswonen.nl

Even voorstellen...

Hallo allemaal! Onlangs kreeg ik van Miel de vraag of ik mij wilde voorstellen in het clubblad Wilhelmientje. Lees mee als je mij beter wilt leren kennen 😊

Mijn naam is Dena Bisschop en ik ben 20

jaar. Momenteel ben ik binnen de

Academie voor Muziekeducatie Tilburg aan het afstuderen.

Hierom zal het je ook

niet verbazen dat ik sinds december 2018

naar Tilburg verhuisd ben. Ik heb twee

broers: Timo Bisschop en Liam Bisschop.

Verder een zusje: Keli Bisschop

en twee ouders, Peter en Monica Bisschop

die mij van kleins af aan

op muzikaal vlak ondersteund hebben.

Hiernaast heb ik een lieve vriend die Maarten Habets heet.

In de afgelopen jaren heb ik een hoop ervaring mogen op doen op muzikaal vlak. Vanaf kleins af aan heb ik theoretische kennis opgedaan bij de Harmonie, Fanfare & muziekschool, niet alleen dwarsfluit en drums maar ook het gehele melodische Slagwerk heb ik vanuit daar meegekregen. Zelf heb ik veel privélessen gevolgd en ook meegedraaid op de muziekschool, hier al vroeg de theoretische en praktische examens A, B, C & D behaald op dwarsfluit en A&B op slagwerk. Na in 2016 auditie te hebben gedaan op de Fontys Hogeschool voor de Kunsten (FHK), ben ik toegelaten aan de Academie voor muziekeducatie in Tilburg met hoofdvak drums.

Ik vind het erg belangrijk om iets voor een ander te kunnen betekenen. Hierom ben ik in 2015 met een groep scholieren van mijn middelbare school in samenwerking met Global Exploration naar Tanzania geweest. In deze wereldburgerstage van drie weken heb ik

nieuwe mensen leren kennen, cultuur uitgewisseld en iets voor hen kunnen betekenen door onder andere met mijn groep verder te bouwen aan een klaslokaal van een basisschool, een nieuw voetbalveld aangelegd door een stuk veld op te knappen en door aan een blindenschool een voorraad blindenpapier en schriften te overhandigen. Aangezien ik niet genoeg van deze stage kreeg, ben ik in 2017 op dezelfde wijze naar Thailand/Cambodja geweest, in 2018 naar Indonesië met in de groep ook mijn zusje Keli en in 2019 naar Uganda met een groep leerlingen/studenten van verschillende scholen waar mijn

broer Timo ook deel van was. In deze laatste stage heb ik tevens mijn huidige vriend Maarten leren kennen. Voor al deze stages heb ik samen met mijn familie sponsorgeld ingezameld door verschillende acties uit te voeren, zoals het verkopen van wafels.

Vooral op de middelbare school hielp ik veel klasgenoten met huiswerk en gaf ik bijles voor verschillende bètavakken. In havo 4 wist ik dat ik een docenten opleiding wilde volgen. Hierom heb ik pedagogische lessen voor het onderwijs gevolgd naast mijn gewone lessen op de middelbare school. In havo 5 was ik aan het twijfelen of ik de opleiding docent Scheikunde zou volgen, maar heb ik toch voor het vak gekozen waar mijn hard bij ligt: muziek.

Mijn grootste passie is om mijn kennis aan anderen door te geven en ze hiermee te inspireren. Met muzikles geven, ben ik ook nog eens met mijn grootste hobby bezig en ben ik mezelf keer op keer weer aan het uitdagen. Naar aanleiding van een stage in mijn derde opleidingsjaar bij Beat It muzikeducatie, heeft René (een van de oprichters) mij gevraagd of ik Giel (drumdocent) bij een aantal repetities van de slagwerkgroep in Langeboom wilde vervangen. Dit heb ik met alle plezier gedaan en hierbij ook mijn eerste ervaringen als drumdocent in het werkveld opgedaan. Rond het begin van 2019

vroeg Réne mij of ik dwarsfluitlessen wilde geven bij Muziekvereniging de Eendracht. Dit doe ik tot heden nog steeds. Na de zomer van 2019 werd ik ook door René benaderd of ik de lessen/slagwerkgroep van Fanfare Wilhelmina in Groesbeek wilde draaien. In eerste instantie vond ik dit spannend om voor het eerst mijn eigen drumleerlingen en slagwerkgroep te begeleiden. Maar al heel snel vond ik mijn draai en verlaat ik tot nog toe iedere woensdagavond met veel plezier de lessen/repetitie door de energieke en levendige leden van deze groep.

Coronatijd-Weetjes

Ondanks de hele Corona-situatie waarin we ons bevinden is er toch de nodige activiteit geweest binnen de vereniging. Helaas hebben natuurlijk ook een aantal geplande optredens en activiteiten geen doorgang kunnen vinden. Hieronder een aantal weetjes in volgorde van tijd die we graag met u willen delen:

- Op maandag 9 maart heeft een aantal vrijwilligers ons clublokaal volgens afspraak schoongemaakt, dit was de eerste dag dat we niet meer mochten repeteren in het gebouw.

- Het bestuur heeft via de app overleg gehad over de brief van muziekbond KNMO wat de opgelegde regels van de overheid betekenen voor onze vereniging en maakt afspraken met de docenten en dirigent.
- Vrijdag 13 maart helaas geen serenade bij café zaal Hopmans t.g.v. het 50-jarig huwelijk van Frans en Marie Weijers. Miel en Louis spreken het bruidspaar toe tijdens de receptie op gepaste afstand en zonder elkaar de hand te drukken. Na deze feestelijke bijeenkomst moest ook de zaal en café gesloten worden.
- In de tweede week van maart zijn de eerste digitale lessen gestart door de drie docenten aan onze leerlingen.
- Don Wolters gebruikt de repetitieruimte om verder te studeren op de pauken, marimba en xylofoon nu hij niet naar het conservatorium in Tilburg kan.
- Op donderdag 16 april hebben twee vrijwilligers het onkruid voor de ingang van ons clublokaal tussen de tegels uitgehaald en met natuurazijn gespoten ter voorkoming van verder groei.
- Zaterdag 18 april heeft Don Wolters samen met een collegastudent fanfare Wilhelmina vertegenwoordigd bij een georganiseerd optreden voor de bewoners van Pluryn. Samen met nog 8 muzikanten en solisten werd gedurende 15 minuten gespeeld op diverse locaties. Uiteraard met inachtneming van de geldende regels zoals 1,5 meter afstand van elkaar, geen handen schudden en er mocht geen publiek komen kijken. De gemeente had hier toestemming voor gegeven.

- Paul Kamps heeft voor de musical van zijn school wat opnames gemaakt op de marimba in ons clublokaal. Lekker makkelijk en alles bij de hand.
- Regelmatig gaat Frans Weijers naar het clublokaal om de planten water te geven en voor controle of er geen gekke dingen zijn gebeurd.
- In de week van 18 t/m 25 april hebben we de geplande jeugdloterij helaas moeten verzetten naar eind dit jaar of begin volgend jaar.
- Zaterdag 25 april werden op verzoek van Freek Stevens, manager van het BIZ, 100 vlaggen opgehangen in het centrum van Groesbeek. Zes vrijwilligers hadden zich hier direct voor opgegeven om een handje te helpen. We krijgen hiervoor een financiële vergoeding. Hans de echte Bakker trakteerde op worstenbroodjes en Lavie & Passie zorgde voor een heerlijk kopje koffie voor de harde werkers.
- Op zaterdag 9 mei, na de viering van Koningsdag en Bevrijdingsdag, zijn de vlaggen weer verwijderd ook door weer 6 vrijwilligers.
- Voor de tweede keer hondendrollen voor de ingang van ons clublokaal verwijderd, met dank aan de baasjes van de honden!
- 17 mei geen opluistering van de eerste communie vieringen dit jaar door onze fanfaristen.
- 5 juni afsluiting scholenproject met fanfare en de scholen Op De Horst, Op De Heuvel, De Sieppe en Vossenhol in De Mallemolen kan helaas ook niet doorgaan.
- Theo en Jan Roelofs zijn druk bezig geweest om 16 extra sfeerverlichting ornamenten te maken, zij hebben het aluminium geraamte gemaakt. Reinier Driessen sr. kleedt nu de ornamenten aan met het groen en de maakt de verlichting erin. Men hoopt met deze uitbreiding aan de toenemende vraag te kunnen voldoen, afgelopen december was er een tekort aan ornamenten.
- Op 28 mei heeft weer de eerste bestuursvergadering plaatsgevonden, echter niet in de bestuurskamer, maar in de repetitieruimte zodat er netjes op 1,5 meter van elkaar af gezeten kon worden.

Gratis Proefles

Fanfare Wilhelmina Groesbeek

Voor een gratis proefles mailen naar:

info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

***o.v.v. gratis proefles**

www.fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Docenten en leerlingen vertellen over de online muzieklessen in corona-tijd!

Door Robert Prinsen:

Het was erg schikken, de aankondiging dat er vanaf 16 maart o.a. geen normale muzieklessen meer gegeven mochten worden. In de eerste week besloot ik om een oplossing te zoeken en samen met mij blijkbaar vele andere docenten want zo ontstonden er in een mum van tijd de online muzieklessen en gaf ik binnen een week mijn 1e proeflessen. Gelukkig waren veel saxofoonleerlingen, ouders en o.a. dus het bestuur van Wilhelmina bereid om hieraan mee te werken. Een enorme steun in deze onzekere tijden.

Het was eerst wel wat onwennig om zo bij elkaar in de huiselijke sfeer in te breken. Maar gelukkig is de jeugd erg handig met computers, tablets e.d. Mede hierdoor merkte ik dat het allemaal vrij gemakkelijk ging met de lessen. Het grootste probleem van lesgeven via Skype, Zoom of andere videobediensden is de vertraging die er in de verbinding zit. Deze vertraging levert nadelen op voor zaken die bij het normale lesgeven en muziek maken zo vanzelfsprekend zijn. Ondanks dat (tegelijk) samenspelen sowieso niet kan, wen je er toch steeds meer aan en verzijn je andere manieren om je doel te bereiken. Zo zet ik af en toe het geluid uit. Als de leerling dan met mij meespeelt merk ik niet dat hij/zij er ongeveer een seconde later achteraan komt. Haha. Op dit moment zijn er wel programma's om deze vertraging (Latency) zo veel mogelijk te voorkomen, zoals 'Jamkazam'. Zo zijn er al bands die met dit programma gerepeteerd hebben. Toch blijft dit lastig en gaat dit niet zo maar. Zo heeft, voor zover ik het weet, iedere muzikant een interface hiervoor nodig. Dit is een apparaat die audio zoals bijv. zang, sax of gitaar omzet naar digitaal op je computer.

Toch is het lesgeven via Skype me erg meegevallen. In de eerste plaats omdat je eraan went om met elkaar op deze manier te communiceren. Je leert om op een andere manier je doel te bereiken. De ervaringen die ik hierbij heb opgedaan neem ik ook weer mee naar de gewone lessen.

Kortom ervaar ik het online les geven als een prima manier voor mij en de leerlingen om aan de gang te blijven. Het is een interessante ervaring geweest.

Toch kijk ik er naar uit om weer lekker op de oude voet verder te kunnen met de gewone saxofoonlessen in het gebouw van Wilhelmina en op de andere plekken waar ik les geef.

Door Paul Kamps:

Sinds we te horen hebben gekregen dat we door de corona niet meer bij elkaar mogen komen hebben we geen les gehad. Gelukkig hebben we daar een oplossing voor gevonden en krijgen wij nu online lessen. Die lessen zijn alleen individuele lessen.

Dat gaat als volgt: Dena (de lerares van de slagwerkgroep) belt ons op via WhatsApp videobellen. Ik zet dan mijn telefoon op mijn muziekstandaard zodat ze mij kan zien spelen. Zo kan Dena mij goed les en instructies geven. Door de online lessen lopen we niet zo achter met de stof en kunnen we de stukken goed blijven spelen. Het nadeel is dat er een kleine vertraging in beeld en geluid zit. Daardoor kan je niet met elkaar spelen. Daarom lukken de groepslessen ook niet. Stel je voor, dan telt de dirigent af en beginnen we allemaal op dezelfde tel maar op een ander moment, dat komt door de vertraging.

Ik vind het persoonlijk fijn dat het zo kan maar het is fijner als we elkaar echt zien. Ik hoop dat we snel weer bij elkaar mogen komen want dan kunnen de repetities van de slagwerkgroep ook verder gaan en dat we kunnen oefenen voor het themaconcert.

Door Hugo de Nooij

Sinds we allemaal thuis zitten door de corona-crisis, krijg ik online drumlessen van Dena. De drumlessen gaan heel goed en ik vind ook dat Dena het leuk en goed doet!

Daarnaast heeft Lieveke Overduin nog een foto gemaakt om ook te laten zien hoe dat online-lessen er nu uitziet!

Thuis muziek maken in Coronatijd; let op je houding en ontspanning

Nu de repetities en muzieklessen van de fanfare en slagwerkgroep stilliggen, zullen de meeste vanuit thuis toch willen blijven oefenen. Op sociale media komen veel filmpjes voorbij van muzikanten die niet kunnen optreden, maar gelukkig hun muziek wel hebben. Muziek verdwijnt nooit. Muziek is juist nu een heerlijke uitlaatklep!

Doordat jullie nu thuis moeten oefenen, kan dat betekenen dat je niet altijd in de meest ergonomische houdingen repeteert. Eén van de meest voorkomende klachten bij musici zijn klachten van het houdings- en bewegingsapparaat. Een kenmerk van muziek maken is dat er geregeld sprake is van zeer veel herhaalde bewegingen. Meestal ontstaan er klachten als er overbelasting optreedt door een plotselinge verandering: bijvoorbeeld overmatige training, het aanleren van een nieuwe techniek, het spelen op een ander instrument of een verandering van je houding. Dit laatste komt juist in deze tijd natuurlijk vaak voor. De overbelastingsklachten bestaan bijna altijd uit pijn. Soms komen daar ook tintelingen of coördinatieproblemen bij. Door stress (lichamelijk en psychisch) neemt de spierspanning toe en is ontspannen moeilijk. Verzuring en verkramping zijn het gevolg.

Enkele tips:

- Neem elke twee uur musiceren of werken een korte pauze van vijf tot acht minuten.
- Als je niet zeker weet of je een goede (orkest)stoel ter beschikking hebt, probeer dan eens een wigkussentje. Dit kan een slechte stoelzitting compenseren.
- Draag geen schoenen met een gladde zool, of je nu zit of staat, als je speelt.
- Maak bij het bespelen van je instrument zoveel mogelijk gebruik van de zwaartekracht en oefen zelf zo weinig mogelijk kracht uit.
- Voorkom tijdens het spelen fixatie van de gewrichten.

- Rek en strek onopvallend ook tijdens een uitvoering.
- Leg of zet je instrument neer, zo vaak dat maar mogelijk is.
- Speel niet te lang achtereen of te krampachtig; zelfs met een goede houding en correct spiergebruik kan dit tot overbelasting en dus tot blessures leiden.

Enkele ontspanningsoefeningen:

- Sta met je handen zo ver mogelijk naar buiten gedraaid en wissel dit af met de armen zo ver mogelijk naar binnen draaien (15x herhalen)
- Trek je schouders zo ver mogelijk op en laat rustig zakken (15x herhalen)
- Draai je schouders met grote cirkels achterover (15x)
- Plaats je handen op de schouders en draai je ellebogen (15x)
- Plaats je armen wijd en gestrekt met handen op schouder hoogte. Kijk naar de open handpalm die naar boven is gericht. De andere handpalm is naar beneden gericht. Vervolgens wissel je de handpalmpositie en draai je je hoofd naar de andere kant zodat je weer naar een naar boven gerichte handpalm kijkt. (15x afwisselen).

Succes met de tips en oefenen! Blijf gezond!

Bert Mulders, Fysio- en manueel therapeut bij Fysiotherapie Boonstra & Mulders

Uit de rijke muziekhistorie van fanfare Wilhelmina: de tamboers in het verleden

In 1948 beschikte de fanfare over een eigen tamboerkorps en was daar heel trots op. Zij was een van de eerste in de regio en baarde natuurlijk in de wijde omgeving veel opzien. De eerste instructeur en tamboermaître was Jan Eikhout. Hij was beroepsmilitair en dat was duidelijk te merken. Een van de eerste tamboers, Theo Kersten, vertelde dat het korps naar de Krombeukenlaan bij de “Wolfsberg” marcheerde. Zij stelden zich in slagorde op en moesten daar stevig exerceren: hoofd geheven, rug recht en de borst vooruit. De repetities werden gedaan in de garage bij café Van Bernebeek aan de Mooksestraat. Aanvankelijk in 1948 telde het korps 12 tamboers, maar al gauw werd het aangevuld met een zestal signaalhoorn blazers. Ook werden tweedehands uniformen aangeschaft. Dat waren oude spoorweguniformen, maar gelukkig kon Jan Berson met behulp van versierselen er iets fraais van maken. De zomen in broekspijpen en mouwen waren zodanig groot, dat het uniform in staat was met de tamboer of hoornblazer mee te groeien. De eerste jaren werd samen met de fanfare veelvuldig opgetreden. Ook buiten Groesbeek was het korps een graag geziene gast. O.a. festivals en feesten in Uden, Druten en de kersenfeesten in Gendt werden muzikaal en met tromgeroffel opgeluisterd. Het korps werd vooraf gegaan door tamboermaître Jan Eikhout. Getooid met een trotse kolbak, gebruikte hij de hele straatbreedte en maakte zo indruk.

Na een sterk begin kreeg men te maken met enkele inzinkingen. Dit had vaak te maken met de kwaliteiten en de inzet van de diverse instructeurs. Na 10 jaar bleek dat de uniformen niet meer voldeden. Pas in 1962 werd er actie ondernomen voor nieuwe uniformen, zoals een bal in het voorjaar en een fancy-fair in het najaar. Helaas werd er minder geld verdiend dan gehoopt. Desondanks presenteerde in 1963 het korps zich in de nieuwe uniformen.

Eind jaren 60 ging het weer vooruit. Eikhout werd toen bijgestaan door E. Peters en A. van Doorn. Op 29 juni 1969 behaalde het korps een prijs bij een wedstrijd in Milsbeek. Een jaar later oefenden fanfare en tamboers menige donderdagavond op het terrein van "Germania" om goed te presteren bij het Gelders Landjuweel dat in Groesbeek werd gehouden. Het optreden werd een groot succes.

In Ewijk werd door de tamboers op een concours een eerste prijs behaald, maar omdat de voorgeschreven compositie was gespeeld van kopieën en niet van originele bladmuziek, werd hun deze prijs ontnomen en vervangen door een tweede prijs, voor straf dus.

Begin jaren 70 werd Jan Hopman instructeur, maar hij wilde geen tamboermaître zijn en dat leidde tot problemen. Bij optredens geen tamboermaître. Th. Ritmeyer, fanfarelid, had wel interesse in die rol, maar ondanks intensief oefenen, bleek het opgooien van de tamboermaître stok hachelijke situaties op te leveren. Na een sensationele val met trom en al voor de trappen van de H. Hartkerk op De Horst kon deze spraakmakende tamboer vertrekken!

In 1982 kregen de tamboers en de majorettes nieuwe uniformen. Bij de tamboers liep het in die tijd niet lekker. Instructeur J. Custers, sinds 1979 instructeur, moest nogal eens vervangen worden door Jan Hopman, met als gevolg te weinig regelmaat bij de repetities. In juni 1983 overleed Custers plotseling. De tamboers bewezen hem bij de begrafenis in Haps de laatste eer. De nieuwe instructeur was Th. Wolven, die in 1987 opstapte na communicatiestoornissen tussen hem, de dirigent en het bestuur. Instructeurs van de afgelopen jaren zijn achtereenvolgens F. Mineur, slagwerker bij de Koninklijk Luchtmacht kapel, R. Deckers en sinds 1995 J. Derks. De opleiding van de tamboers begon met het kiezen van het type trom dat het beste bij de

aanstaande tamboer en groep past. De keuze gebeurde in overleg met de instructeur. Als de tamboer voldoende gevorderd was, volgens de instructeur, werd hij opgenomen in het korps.

Op de foto mijn neven en tamboers Bob Jacobs, zijn vader was jarenlang penningmeester bij de fanfare, en Cas Luijben, zoon van mijn overleden zwager Kees Luijben

Tony Nillesen

In september 1949 behaalde het tamboerkorps, een jaar na de oprichting, op een festival in Doesburg een eerste prijs. Trots poseert tamboermaître Jan Eikhout met de tamboers

Sponsoractie Villastrada

De sponsoractie bij schoenenspecialzaak Villastrada aan de Dorpsstraat 18 in Groesbeek loopt nog steeds. Ben je lid, vrijwilliger, donateur, vriend of sponsor van Fanfare Wilhelmina? Meld dit dan bij de kassa en geef je naam door. Fanfare Wilhelmina krijgt vervolgens een bepaald percentage van het aankoopbedrag overgemaakt.

Welkom nieuwe sponsoren/vrienden!

Fanfare Wilhelmina verwelkomt Krebbers Dakbedekkingen als nieuwe sponsor. Verder hebben we helaas afscheid moeten nemen van Heikant Bouwplan als hoofdsponsor, maar zij blijven ons gelukkig wel ondersteuner als sponsor. Heel hartelijk dank via deze weg voor de jarenlange steun!

Daarnaast een warm welkom aan Rikken Metaalbewerking, Remondis BV en Stefan en Sanne Fransen als nieuwe "Vriend" van onze vereniging! Heel hartelijk dank.

Column "De fiets van Dien"

De fanfare in het dorp had sedert de zeventiger jaren een werkcmité dat zich bezig hield met allerlei ondersteunende, zogenaamde niet-muzikale taken betreffende de vereniging. Daartoe behoorden de exploitatie van de bar in het repetitielokaal en het bedenken en uitvoeren van acties om aan gelden te komen. Tot op de dag van vandaag bijvoorbeeld ook het maken, aanbrengen en weer verwijderen van kerstornamenten in het dorp. Ook het houden van rommelmarkten moet zeker niet vergeten worden. In 1989 werd het werkcmité een Stichting. De vele activiteiten maakten dat de fanfare behoefte had aan extra ruimte voor opslag van materialen, spullen voor de rommelmarkt en een plek om acties voor te bereiden en diverse werkzaamheden uit te voeren. Ze huurden daartoe voor een schappelijke prijs een grote voormalige kippenschuur bij een de vereniging welgezinde boer in Groesbeek.

Tot de Groesbeekse gemeenschap behoorde ook de zogenaamde "Groesbeekse Tehuizen", een zorginstelling voor mensen met een verstandelijke handicap. Deze instelling had in de spoorlaan een zogenaamde Romneyloods in beheer, maar deze zou begin jaren negentig plaats moet maken voor geplande nieuwbouw, waaronder een nieuwe apotheek. Toen de fanfare daar lucht van kreeg pleegden ze snel een telefoontje en de toenmalige voorzitter had het binnen enkele minuten voor elkaar: Ze mochten de loods gratis hebben. Voorwaarde was wel dat ze hem zelf af zouden breken en afvoeren.

De deal was dus zo beklonken en één telefoontje later was duidelijk dat ze ook al een adres hadden waar de loods zo lang opgeslagen kon worden in afwachting van het moment dat ze een geschikt stuk grond hadden gevonden om het gebouwtje weer op te bouwen. Een plaatselijke smederij had tijdelijk wat plek over en daar kon het bouwsel, dat grotendeels bestond uit gebogen ijzeren golfplaten en stalen balken, in afwachting van betere tijden worden neergelegd. Het slopen, afvoeren en wellicht weer opbouwen was een taak van de Stichting.

Dus op een zaterdag waren de nodige manschappen geregeld en ook Henk, als voorzitter van de Stichting kon niet ontbreken en was compleet met aanhangwagen op het strijdtoneel verschenen. Negen uur was er afgesproken, maar nog niet iedereen was er. Stief kwartiereke noemen ze dat. Uiteindelijk was iedereen er; er werd een globale planning en indeling van de werkzaamheden gemaakt. Het bouwwerk had in feite geen zijkanten omdat de golfplaten helemaal doorliepen van de ene naar de andere zijde. De voor en achterkant bestonden uit rechte golfplaten. Aan de voorkant ook een dubbele en een loopdeur. Het daglicht kwam binnen doordat enkele golfplaten van doorschijnend kunststof waren gemaakt. Erg simpel van opzet dus allemaal. Eerst moesten de gebogen platen worden gedemonteerd, daarna voor en achterzijde, en tenslotte moest het stalen geraamte ontmanteld worden. Dus gauw aan de slag. Henk nam met nog een vrijwilliger het werk op het dak voor zijn rekening. Het was niet geheel van gevaar ontbloot. In de midden was het toch wel een meter of vijf hoog, je moest over de smalle balken laveren en de golfplaten konden vlijmscherp zijn. Van valbeveiliging hadden ze wel gehoord maar dat vonden ze niet nodig. Ook een steigertje bouwen zodat de mensen die aan de binnenkant van het gebouw de moeren moesten losdraaien wat stabielier stonden, was te omslachtig. Met de ladders die ook voor het aanbrengen van de kerstornamenten werden gebruikt, moesten ze het karwei maar zien te klaren.

Ooit had vriend Orlando de lachers op zijn hand, toen ze in latere jaren een klus hadden bij de neef van Henk in het zuid Franse Cordes sùr Ciel. Het dak en de kapconstructie van de oude boerderij moesten vervangen worden. De pannen waren er al zorgvuldig afgehaald, want deze zouden zo veel mogelijk, conform de

bepalingen van de plaatselijke gemeente, worden hergebruikt. De balken en spanten bleven over; de nok van het geheel was toch wel een meter of acht hoog. Het aldus zichtbare houtwerk verkeerde in erbarmelijk slechte staat. Veel hout was door lekkages compleet weggerot en ook de alom aanwezige houtwormen hadden hun werk grondig gedaan. Die balken moesten grotendeels vervangen worden. Over deze balken bewogen Orlando en Henk zich als jonge hinden, waarbij ze van de ene balk op de andere sprongen. Soms konden ze zich nog ternauwernood vastgrijpen als een verrotte balk onder hun gewicht de geest gaf en luid kletterend op de vele meters lager gelegen betonnen vloer terecht kwam. Elly, de vrouw van Neef Frank zag dat een keer gade en sloeg verschrikt haar hand voor de mond. "Oeps, dat ging maar net goed", constateerde ze. "Orlando, is het niet beter eerst een steiger te bouwen?", vroeg ze met angstige stem. "Nee hoor", was het nuchtere antwoord van Orlando, "dat is veel te gevaarlijk". "Hoe zo dat dan?", was de verbaasde wedervraag van Elly. "Nou, je zou er maar eens afvallen", klonk het zelfbewust, en daarmee was de discussie gesloten. Het is allemaal goed gegaan toen, maar dat lag echt niet alleen aan de overmoed van de "dakhazen", zoals de mannen sedertdien genoemd werden.

In Groesbeek verliep de demontage dankzij het ontbreken van enige veiligheidsmaatregelen zeer voorspoedig en iets na het middaguur waren alle ronde golfplaten al gedemonteerd en ook al afgevoerd naar het industrieterrein. Daar kwam Dien al aanfietsen, twee boodschappentassen aan het stuur. Dien stond normaal achter de tap in het verenigingsgebouw, maar had vandaag de catering op zich genomen. In de ene tas zaten twee thermoskannen koffie, melk, suiker en nog wat andere drank, in de andere de vers gesmeerde broodjes. "Je moet ook één lege fles meenemen", had Henk nog gezegd. "Waar is dat dan weer voor?", had ze gereageerd. "Je zult altijd zien", zei Henk "dat er iemand tussen zit, die niets te drinken hoeft". Wijselijk had ze dus aan die opdracht geen gehoor gegeven. Zo daar was ze. De fiets werd tegen de voorgevel aangezet. Naast de inmiddels al grotendeels ontmantelde loods werd provisorisch een zitgelegenheid gecreëerd. "Jongens, koffie, broodjes", riep ze opgemonderd. De jongens beneden waren er al en ook de transportploeg kwam juist weer aangereden vanaf het industrieterrein. "Nog twee platen losmaken, dan komen wij ook",

werd er vanaf de nok geroepen. Even later voegden de twee “hoogwerkers” zich bij de rest van het gezelschap. De stemming was goed want er was al een flinke stap gezet op weg naar een eigen gebouwtje. Her en der was men al druk aan het evalueren. Maar het was te vroeg om nu al een algemeen positief oordeel te vellen. Wat ze over het hoofd hadden gezien of waar ze in ieder geval geen rekening mee hadden gehouden, was het feit, dat de loods door het demonteren van de golfplaten zijn stabiliteit volledig had verloren. Schoren zaten er niet in en ze hadden er ook niet aan gedacht wat noodvoorzieningen aan te brengen teneinde dit euvel te verhelpen. Een kleine windvlaag zou voldoende zijn om het wankele evenwicht te verstoren en dat gebeurde ook. Enkele minuten nadat iedereen uit en af het gebouw was klonk er een luid geraas en scharnierde het hele skelet recht naar voren. Alles plat! Gelukkig niemand gewond geraakt maar er had natuurlijk van alles verschrikkelijk mis kunnen gaan. Je moet er niet aan denken wat de gevolgen waren geweest als er mensen onder het staal of tussen de scharnierpunten waren terecht gekomen.

“Oh God, mien fiets”, schreeuwde Dien, “die ligt er onder”. Met vereende krachten werd de voorgevel van de loods wat opgevijseld, zodat de fiets er onderuit getrokken kon worden. “Mijn God”, klonk het een paar keer wanhopig. “Mien fiets, mien fiets”. Ze was zich niet bewust van de rampspoed die zich had kunnen voltrekken. De aanblik van de fiets was inderdaad troosteloos: kapotte kettingkast en jasbeschermers, glas van de koplamp gebroken, stuur scheef, scheur in het zadel. Het voorwiel keurig netjes dubbel gevouwen. “Hoe moet dat nou?”, riep ze kennelijk de wanhoop nabij, “ik kan toch niet zonder fiets”. “Je had die fiets daar ook niet neer moeten zetten”, zei Henk quasi verwijtend, om haar nog een beetje op stang te jagen. “Ja maar, ja maar, da is en moi iets”, protesteerde ze. “Dat komt wel goed”, zei Henk, “ga maar naar Sjef van Bergen en laat er een nieuwe kettingkast en jasbeschermers opzetten, en ook een nieuwe koplamp en zadel. Laat de rekening maar naar de Stichting sturen, dan betalen wij die wel”. Onthutst keek ze naar haar fiets, althans naar datgene wat er van over was. Haar ogen waren gericht op het voorwiel, dat door de klap nog maar de vorm van een halve cirkel had. “En mien veurwiel dan?”, stamelde ze. “Nou probeer je er een slaatje uit te slaan”, zei Henk resoluut, “dat voorwiel dat was al”. Ze protesteerde nog even maar had al gauw in de gaten, gezien de

hilariteit rondom haar, dat deze laatste opmerking niet serieus was.

Met de fiets van Dien is het helemaal goed gekomen. Dat kan van de Romeyloods niet gezegd worden. Vele jaren hebben de materialen op het industrieterrein op betere tijden liggen wachten. De fanfare heeft het gebouwtje nooit meer opgebouwd en het schijnt dat het ooit in handen is gekomen van een carnavalsvereniging die het weer op een door de gemeente aangewezen plek in elkaar hebben gezet. Daar werden dan de praalwagens gebouwd die op carnavalszondag in de optocht door het Keulen van Gelderland, zoals Groesbeek met die dagen wordt genoemd, trokken. Toch nog een nuttige bestemming. De fanfare heeft nog vele tientallen jaren gebruikt gemaakt van de kippenschuur.

.....
Uit: tussen Heiland en Hemeltje © Henk Meijers 29.12.2019

Start repetities na de zomervakantie!

Het is nog erg onduidelijk of en hoe er gestart kan worden met de repetities, maar we hopen dat er vanaf onderstaande data weer wat samen gemusiceerd kan worden, op welk wijze dan ook!

Fanfare en opleidingsorkest Maandag 24 augustus

Slagwerkgroep

Woensdag 26 augustus

Agenda 2020

Alle hieronder vermelde activiteiten zijn uiteraard onder voorbehoud i.v.m. de coronacrisis. Kijk op onze website voor de meest actuele informatie!

- 6 september Kermisconcert (F/S)
- 10 oktober Uitwisselingsconcert (F) Vlijt en Volharding en NAO
- 1 november Slagwerkfestival (S)
- 11 november Opluisteren St. Maartenoptocht (F)
- 14 november Caeciliafeest
- 12 en 13
december Themaconcert It's Showtime
- 20 december Optreden Kerstmarkt in het centrum van Groesbeek
- 31 december Oudjaarsviering (F)
- 3 januari 2021 Nieuwjaarsreceptie

F= Fanfare S= Slagwerkgroep

Vrienden van Fanfare Wilhelmina

BEDANKT !

- Cultureel Centrum De Mallemolen
- Heller Gietman Assurantiën en hypotheeken
- Boonstra & Mulders Fysiotherapie
- Aannemersbedrijf Janssen-Groesbeek b.v.
- Assurantiekantoor Jacobs
- Gerrits Assurantiën
- Lotto en Reise-Center Hagemann
- Kerkhoff installatiebedrijf
- Van Kesteren b.v.
- Pearle Opticiens Bellevue 74
- Optiek Groesbeek
- Apotheek Groesbeek
- Hopman hoveniers
- Peter Jacobs klusbedrijf
- Op-maat Productions
- Autoschade Groesbeek
- Kuijpers Instruments VOF
- Ben en Toos Ceelen
- Hans, De Echte Bakker
- Jan Zwartjes Trappen
- Jan en Ria Rutten
- Bloemisterij Wilhelmina
- Frans en Marie Wijers
- Wil Kosman
- HV Makelaardij/Assurantiën
- Jan Vissers en Marianne Gietman
- Imkerij De Bosrand
- Theo en Truus Derks
- Kapsalon By Ro's Winssen
- Schoofs timmerwerken

Vrienden van Fanfare Wilhelmina

BEDANKT !

- Peter en Miep Cillessen
- Jan Tuss
- J.Bots Tegelwerken
- Theo Jansen en Elly van den Bergh
- Cor en Patty Gietman-van Oss
- Wijnhoeve de Heikant / Müskens Asperges
- IT voor de zaak
- Doors4U
- Bike Life Sjef van Bergen
- Hans Kuijpers podiumverhuur
- Ineke Schreven
- Willemien Wieffies & Kels
- Jan Medendorp en Jannie Peters
- Aannemersbedrijf P. Kaal b.v.
- Adviesbureau Meijers
- Beijer AGRA-TOER V.O.F.
- De Wolfsberg
- Coppes Hoorzorg Groesbeek
- EP: Heinz van Benthum
- Le Monde Eten/Drinken
- Kapsalon Nolly
- Pep en Ankie Koopman
- Mechteld ten Doesschate
- Marcel Dogterom Juwelier en goudsmid
- Cafe Zaal Hopmans
- DJ Sembo
- Boerderij/Camping Landgoed de Heuvel
- Rikken Metaalbewerking
- Stefan en Sanne Fransen
- Remondis BV

Ook aan alle donateurs van Fanfare Wilhelmina heel hartelijk dank!

Hier had uw advertentie kunnen staan!

Draagt uw bedrijf onze vereniging een warm hart toe?

Neem dan voor sponsormogelijkheden contact op met de sponsorcommissie via info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

